04/12/2020

Το ιερό προσκύνημα της Αγ. Βαρβάρας και η εύρεση της εικόνας

/ Ορθόδοξες Προβολές

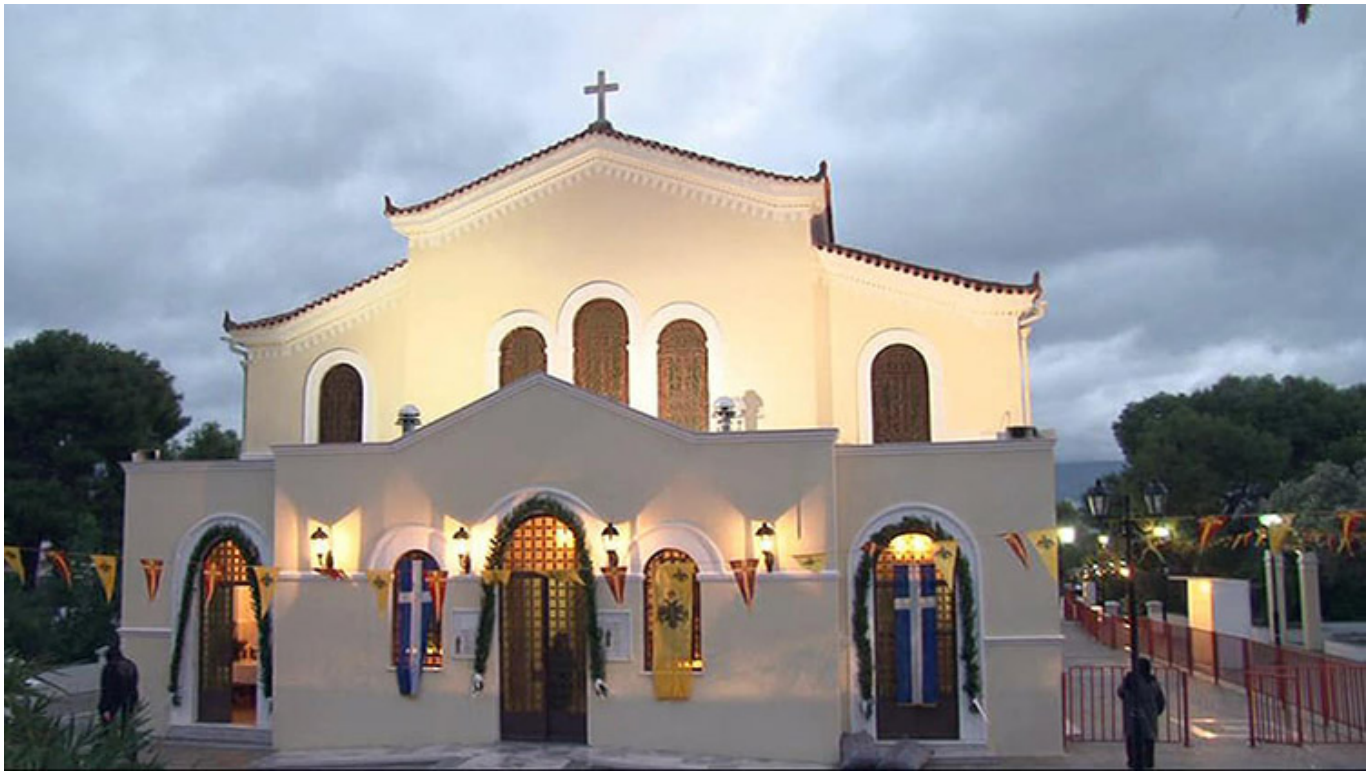

Το ιερό Προσκύνημα της Αγίας Βαρβάρας, στην περιοχή του Αιγάλεω, στον ομώνυμο Δήμο της Αττικής, από τις 20 Απριλίου 1949, βάσει του υπ' αριθ. 957 Α.Ν., υπάγεται στην κατοχή, κυριότητα και διοίκηση της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος. Τα έσοδα του ιερού Προσκυνήματος διατίθενται πάντοτε για ιεραποστολικούς και κοινωνικούς σκοπούς.

Ο ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΟΣ ΝΑΟΣ

Ο Ναός, όπως είναι σήμερα, κτίσθηκε το 1904 και είναι ρυθμού τρίκλιτης βασιλικής. Το μεσαίο κλίτος τιμάται στο όνομα της Αγίας Βαρβάρας. Το δεξιό κλίτος είναι καθιερωμένο στο όνομα του Αγίου Ενδόξου Μάρτυρος Φανουρίου του Νεοφανούς, το δε αριστερό στο όνομα της Αγίας Μαύρας. Και τα δύο αυτά παρεκκκλήσια εγκαινίασε ο μακαριστός Μητροπολίτης Αθηνών κυρός Θεόκλητος Α΄.

Το ΄Αγιο Βήμα του Ναού ονομάζεται και «Εύρεσις», επειδή είναι και ο τόπος όπου βρέθηκε η θαυματουργή εικόνα της Αγίας Βαρβάρας. Δεν υπάρχουν ιστορικές

πληροφορίες για την χρονολογία ανεγέρσεως του πρώτου Ναού. Λέγεται ότι είναι λείψανο παλαιάς Μονής που διαλύθηκε και καταστράφηκε. Το μόνο αυθεντικό ιστορικό στοιχείο που διαθέτουμε για την ύπαρξη Ναού είναι το έτος 1774 που αναγράφεται καθαρά στην τοιχογραφία της Αγίας Βαρβάρας μέσα στο ιερό Βήμα.

Επειδή δεν συμβαίνει πάντοτε με το κτίσιμο ενός Ναού να γίνει συνάμα και η αγιογράφησή του συμπεραίνουμε ότι η ύπαρξη Ναού στον χώρο αυτό χρονολογείται πρίν το έτος 1774. Η άγραφη παράδοση που διασώζεται μέχρι σήμερα από τους χριστιανούς καταθέτει ότι η ύπαρξη Ναού στον χώρο αυτό είναι πλέον των 1000 ετών, όσο δηλαδή είναι και η περίφημη γειτονική Μονή του Δαφνίου.

Το μικρό εκκλησάκι που υπήρχε στον χώρο που σήμερα έχει ανεγερθεί ο Ναός από την μακρόχρονη εγκατάλειψη ήταν σχεδόν χαμένο. Ήταν καλυμένο από χώμα και πέτρες μέχρι 80 πόντους και το χρησιμοποιούσαν σαν στάνη προβάτων. Το συμπέρασμα αυτό εξάγεται από το μέγεθος της φθοράς των τοιχογραφιών. Σ’ αυτό οφείλεται και η διαφορά του βάθους του μεσαίου κλίτους του σημερινού Ναού.

Η ΕΥΡΕΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΕΙΚΟΝΟΣ

Πότε και πώς βρέθηκε η εικόνα της Αγίας Βαρβάρας; Ο τρόπος είναι θαυμαστός. Πρίν 100 περίπου χρόνια κάποιος βοσκός χρησιμοποιούσε τον μικρό Ναό σαν στάβλο προβάτων. Μια νύχτα είδε στον ύπνο του μια νέα που του είπε: «Ο τόπος αυτός που σταυλίζεις τα πρόβατά σου είναι δικός μου και να σταματήσεις να τον βεβηλώνεις». Ο βοσκός δεν έδωσε καμιά σημασία και αδιαφόρησε παντελώς. Αφού πέρασαν λίγες μέρες, άρχισε να χάνει από ένα πρόβατο κάθε μέρα. Η νέα παρουσιάζεται και πάλι στο βοσκό, στον ύπνο του, και του λέει: «Αύριο, δύο άτομα που θα έλθουν στον τόπο αυτό, και τα συναντήσεις, να τα καλέσεις για να σκάψουν στο δεξιό μέρος προς την είσοδο». Πράγματι την επόμενη μέρα δύο γυναίκες από τον Πειραιά, η Μαριγώ Κούλα και η Αγγελική Κ. Τσαμπάτζη, ξεκίνησαν να πάνε στον τόπο εκείνο για να μαζέψουν χόρτα. Σ’ αυτές τις γυναίκες ήταν φυλαγμένη η μεγάλη ευλογία να βρουν την σημερινή περίφημη, παλαιότατη και θαυματουργή εικόνα της Αγίας Βαρβάρας, διαστάσεων 37Χ26 εκατ., που μέχρι σήμερα φυλλάσσεται στο Προσκύνημα και αποτελεί ιερό κειμήλιο και καύχημα των χριστιανών.

Το γεγονός αυτό διαδόθηκε στο πανελλήνιο και από τότε μέχρι σήμερα καθημερινά σπεύδουν στη χάρη της Αγίας οι πιστοί για να προσευχηθούν και να ζητήσουν τις πρεσβείες και την μεσιτεία της.

Δεν θα έφθανε η συγγραφή ενός πολυσέλιδου τόμου, για να καταγραφούν τα θαύματα και τα σημεία, όσα η λαϊκή ευσέβεια διέσωσε, που έχουν γίνει στα 200 τόσα χρόνια του ιερού Προσκυνήματος, αλλά και το πλήθος των αφιερωμάτων και αναθημάτων, που καθημερινά προσφέρονται με πίστη, ευλάβεια και ευχαριστιακή διάθεση από τους πιστούς.

Σήμερα στο ιερό Προσκύνημα σώζονται, -στην εύρεση- τοιχογραφίες και -στον κυρίως ναό- αγιογραφίες του μεγάλου αγιογράφου Φώτη Κόντογλου, που έχουν συντηρηθεί.
Πηγή: Αποστολική Διακονία